

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
ПОЗНАНСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
ТБІЛІСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНЕ ДЖАВАХІШВІЛІ (ГРУЗІЯ)
КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Б.П. ХАЗДЕУ (РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА)
КОМРАТСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА)
ДЕПАРТАМЕНТ ЕКОНОМІКИ ТА СТРУКТУРНИХ РЕФОРМ
МАРІУПОЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ВІДДІЛЕННЯ У м. МАРІУПОЛЬ ДОНЕЦЬКОЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ

ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН У СВІТОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ ПРОСТІР

МАТЕРІАЛИ

*III Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 25-річчю Маріупольського державного університету*

09 грудня 2016 р.

Рекомендовано до друку
кафедрою економіки та
міжнародних економічних відносин
Маріупольського державного
університету
(протокол № 5 від 15.11.2016 р.)

Маріуполь, 2016

Особливості інтеграції країн у світовий економічний та політико-правовий простір: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, 09 грудня 2016 р.— Укл.: Чентуков Ю.І., Марена Т.В., Беззубченко О.А., Мітюшкіна Х.С., Захарова О.В., Ніколенко Т.І., Балабанова Н.В., Омельченко Г.П.; За заг. редакцією д.е.н., проф. Булатової О.В. — Маріуполь: МДУ, 2016. — 176 с.

Конференція присвячена проблемам активізації процесу інтеграції країн у світовий економічний та політико-правовий простір. В роботі конференції приймають участь відомі вчені, викладачі, фахівці-практики, аспіранти, магістранти та студенти.

Основні напрями роботи конференції:

- Розвиток інтеграційних процесів в умовах глобального середовища: політико-правовий аспект;
- Розвиток міжрегіональної взаємодії та транскордонного співробітництва в умовах інтеграційних пріоритетів;
- Особливості розвитку зовнішньоекономічних та політичних відносин країн в умовах глобалізації;
- Розвиток міжнародних фінансово-кредитних та валютних відносин в умовах глобалізації та участь країн на світовому фінансовому ринку;
- Інноваційно-інвестиційна діяльність країн у світових координатах розвитку;
- Проблеми міжгалузевої співпраці в умовах глобалізації;
- Забезпечення конкурентоспроможності галузей та регіонів національної економіки;
- Проблеми забезпечення сталого розвитку країн в контексті сучасних світових процесів.

Організаційний комітет конференції ставить перед собою такі задачі:

1. обмін практичними і теоретичними напрацюваннями учасників конференції у сфері вивчення особливостей інтеграції країн у систему світогосподарських зв'язків;
2. розробка напрямів розвитку міжнародних економічних відносин країн світу.

Литература:

1. Пармакли Д.М., Тодорич Л.П., Дудогло Т.Д., Яниогло А.И. Эффективность землепользования: теория, методика, практика. Монография. - Комрат: Б. и., 2015 (Tipogr. "Centrografic"). – 274 p.
2. Финансовый менеджмент фирмы. Учебное пособие/ Кобзарь Л., Тюриков К.; Молд. Экон. Акад. Ch. Dep. Ed.-Poligr. Al ASEM, 2006.- 553с.
3. Шеремет А.Д. Комплексный анализ хозяйственной деятельности. – М.: ИНФРА – М, 2001 г.,- 415 с.

ТОЛПЕЖНИКОВ Р.О.,
д.е.н., профессор кафедры
раціонального природокористування
та охорони навколишнього середовища
Маріупольського державного університету

МЕТОДОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАГАЛЬНОГО МЕХАНІЗМУ ПРОАКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ СУКУПНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

В основу методологічного забезпечення покладено визначення методологічних підходів і методів управління сукупним потенціалом та принципів, які сприяють підвищенню ефективності системи управління процесами формування й використання потенціалу підприємства.

Результатами дослідження доведено, що в процесі функціонування підприємство має непрямий вплив на зовнішнє середовище. Частина елементів зовнішнього середовища, стан яких залежить від стану об'єкта створює макропотенціал. До макропотенціалу належать маркетингові складові потенціалу: ринкові позиції, конкуренти, споживачі продукції підприємства, постачальники сировини і послуг, зовнішні фінансово-кредитні елементи потенціалу: показники надійності, показники вартості бізнесу. Найважливішою частиною макропотенціалу виступають зазначені показники потенціалу підприємства, необхідність зміни характеристик яких є основною передумовою здійснення стратегічного управління потенціалом промислового підприємства. Подібні відносини між об'єктом та окремими елементами зовнішнього середовища можуть бути прямими або опосередкованими.

Інформація, що визначає відносини (будь-то внутрішні зв'язки або зв'язки між параметрами об'єкта й зовнішнього середовища) ґрунтується на параметрах, що безпосередньо зв'язують точки входу і виходу (чинник і результат). Для макропотенціалу точками виходу будуть параметри, що в остаточному результаті визначають ринкову вартість підприємства за допомогою запропонованого механізму формування сукупного потенціалу промислового підприємства.

Визначено, що невикористані конкурентні переваги є резервами конкурентного потенціалу і саме вони зумовлюють здатність підприємства вчасно реагувати на змінюваність зовнішнього середовища та утримувати стійкі позиції на ринку.

На відміну від будь-яких інших видів управління, де цільовими установками виступають внутрішні параметри об'єкта, проактивне управління спрямоване на створення певного конкурентного положення підприємства на ринку, а отже, цільові установки проактивного управління — зовнішні, тобто параметри макропотенціалу, в якому параметри об'єкта виступають як невід'ємні характеристики ринкової оцінки підприємства.

Певний рівень потенціалу підприємства не є критерієм досягнення стратегічної мети, оскільки стратегічна мета формулюється набагато ширше — ринковою вартістю підприємства. Цільовою установкою в цьому випадку буде досягнення сприятливих для підприємства

значень параметрів макропотенціалу (а не параметрів об'єкта), сукупність яких визначає ступінь досягнення поставленої стратегічної мети.

Проведене дослідження дозволило зробити висновок, що потенціал розглядається як категорія, яка відображає не тільки наявний стан виробничо-господарської та фінансової діяльності підприємства, а й динаміку і перспективи стратегічного розвитку суб'єкта господарювання з урахуванням можливостей підприємства і впливу мінливих чинників зовнішнього середовища.

Визначено, що невикористані конкурентні переваги є резервами конкурентного потенціалу і саме вони зумовлюють здатність підприємства вчасно реагувати на змінюваність зовнішнього середовища та утримувати стійкі позиції на ринку.

На відміну від будь-яких інших видів управління, де цільовими установками виступають внутрішні параметри об'єкта, проактивне управління спрямоване на створення певного конкурентного положення підприємства на ринку, а отже, цільові установки проактивного управління — зовнішні, тобто параметри макропотенціалу, в якому параметри об'єкта виступають як невід'ємні характеристики ринкової оцінки підприємства.

Певний рівень потенціалу підприємства не є критерієм досягнення стратегічної мети, оскільки стратегічна мета формується набагато ширше —ринковою вартістю підприємства. Цільовою установкою в цьому випадку буде досягнення сприятливих для підприємства значень параметрів макропотенціалу (а не параметрів об'єкта), сукупність яких визначає ступінь досягнення поставленої стратегічної мети.

Проведене дослідження дозволило зробити висновок, що потенціал розглядається як категорія, яка відображає не тільки наявний стан виробничо-господарської та фінансової діяльності підприємства, а й динаміку і перспективи стратегічного розвитку суб'єкта господарювання з урахуванням можливостей підприємства і впливу мінливих чинників зовнішнього середовища.

Реалізація результатів механізму формування сукупного потенціалу промислового підприємства забезпечується за допомогою використання механізму проактивного управління сукупним потенціалом.

Далі зазначено, що в умовах обмеженого платоспроможного попиту, жорстокої конкуренції, яка постійно підвищується, керівництву підприємства для забезпечення стійкого функціонування і ефективного розвитку суб'єкта господарювання необхідно використовувати проактивні підходи до управління.

Підприємства, які здійснюють проактивне управління, сприяють самостійності вибору дій, ініціативності, мають направленість дій на передбачення, а не реагування на сигнали зовнішнього середовища; цілеспрямованість і довготерміновість, упровадження стратегічних і тактичних програм дій, здійснення постійного моніторингу та аналізу ділового оточення, гнучку організаційну структуру, спрямовують свою діяльність на формування макропотенціалу підприємства, адаптацію до змін макросередовища, випереджаючи ці зміни.

Теоретична й практична неможливість формалізації функціонування всіх зв'язків між мікро- і макропотенціалами підприємства обґрунтовують необхідність застосування на підприємствах адаптивного механізму управління. Основне призначення адаптивного механізму — гасіння зовнішніх імпульсів, що виникають під час руху підприємства до цільового стану в кожний конкретний момент часу.